

תת"ע 8894/01/20 - מדינת ישראל נגד אסי לוי

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 8894-01-20 מדינת ישראל נ' לוי
תיק חיצוני: 61211717485

בפני	כבוד השופט יהונתן שניאור
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	אסי לוי

החלטה

1. לפני בקשה "להפעלת שיקול דעת שיפוטי לפי סעיף 42 לפקודת התעבורה" (כך במקור בכותרת הבקשה).
2. ואולם, עיון בבקשה גופא נלמד כי המדובר בבקשה לחישוב פסילה.

עובדות המקרה

3. כנגד המבקש הוגש כתב אישום ולפיו נהג ברכב ביום 13.12.19 עת בגופו מצוי אלכוהול בריכוז של 513 מיקרוגרם לליטר אויר נשוף, העולה על ריכוז של 240 מיקרוגרם.
4. הדיון נקבע ליום 25.2.20 והמשיב היה מיוצג אותה עת ע"י ב"כ עו"ד אדיר גולן.
5. ביום 14.9.20 לאחר שהדיון בתיק נדחה מעת לעת, ביקש עו"ד גולן אשר התייצב לדיון בהעדר המבקש, להשתחרר מייצוג תוך שהודיע לבית משפט כי המבקש יודע על מועד הדיון.
6. כב' השופט ארנון איתן הרשיע את המבקש וגזר את דינו ובין היתר פסל את רשיון הנהיגה של המבקש למשך 24 חודשים.
7. בגזר הדין הורה בית המשפט למבקש להפקיד את רשיונו או אישור משרד הרישוי על העדר רשיון, במזכירות בית משפט, לא יאוחר מיום 1.10.20.

עמוד 1

טענות הצדדים

8. המבקש לא עתר לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו אלא ביקש כי בית המשפט יורה לחשב את הפסילה מיום גזר הדין וזאת על פי סעיף 42 לפקודת התעבורה.
9. בבקשתו ובתצהירו המצורף (עליו חתם המבקש ביום 21.12.21) טען המבקש כי ביום מתן גזר הדין רשיונו היה מופקד במשטרת ישראל לאחר שנפסל בפסילה מנהלית ע"י קצין משטרה.
10. מוסיף המבקש וטוען כי לאור ההלכה שנפסקה בבש"פ 9075/12 **מוחמד ג'אבר נ' מדינת ישראל** (להלן: "הלכת ג'אבר"), ולאור הצהרתו כי לא נהג ברכב מיום גזר הדין, יש לחשב הפסילה מיום גזר הדין כאמור.
11. המשיבה מתנגדת לבקשה. לדבריה המדובר בבקשה לחישוב פסילה אותה יש לדחות הן מכח הוראות החוק והן מכח ההלכה הפסוקה.

דין והכרעה

12. תקנה 556(א) לתקנות התעבורה (התשכ"א 1961) קובעת:
- 556(א) נפסל בעל רשיון נהיגה על ידי בית משפט מהחזיק ברשיונו, ימציא בעל הרשיון את רשיון הנהיגה שלו לאותו בית המשפט שהורה על פסילתו מיד לאחר שהודע לו על הפסילה; אם שוכנע בית המשפט שהרשיון אינו בידי בעלו אותה שעה ימציאו בעל הרשיון, תוך התקופה שקבע בית המשפט, לאחר שניתנה ערבות להמצאת הרשיון ובתנאים שקבע בית המשפט.
13. סעיף 42(ג) לפקודת התעבורה (התשכ"א 1961) קובע:
- 42(ג) בחישוב תקופת הפסילה לא יבואו במנין -
- (1) התקופה שחלפה עד מסירת הרשיון לרשות שנקבעה לכך בתקנות ובדרך שנקבעה;
- (2) תקופה שבה נשא בעל הרשיון עונש מאסר על העבירה שבגללה נפסל כאמור.
14. במקרה דנן, המבקש לא פרט מתי נודע לו על גזר הדין לראשונה ואולם אין מחלוקת כי על אף שנפסל בפסילה מנהלית למשך 30 ימים בסמוך ליום 13.12.19, פסילה זו פקעה הרבה לפני גזר הדין מיום 14.9.20.

15. לאחר 30 ימים אלו יכול היה המבקש לפנות למשטרת ישראל ולקחת את רשיונו. במצב דברים זה, יכול וצריך היה המבקש להפקיד את רשיון הנהיגה שלו בהתאם לאמור בגזר הדין.

16. לאור האמור, הלכת ג'אבר איננה מסייעת בידי המבקש. במקרה ג'אבר, רשיון הנהיגה נלקח במסגרת החקירה ולא הוחזר עד ליום גזר הדין כך שביום גזר הדין, הרישון היה מופקד בידי רשות אחרת שלא כבמקרה דנן.

17. נימוק נוסף מדוע יש לדחות את הבקשה עולה מהלכת ג'אבר עצמה. בסעיף 14 לפסק הדין קובע כבוד השופט רובינשטיין כי הסמכות לחישוב הפסילה נתונה בלעדית בידי משרד הרישוי וגם מטעם זה יש לדחות הבקשה על הסף.

18. לאור האמור, הבקשה נדחית.

19. על המבקש להפקיד רשיונו במזכירות בית המשפט לאלתר.

זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, כ"ט אייר תשפ"ב, 30 מאי 2022, בהעדר הצדדים.